

Київський національний університет технологій та дизайну

ПОЛІТИКА УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

У сучасній Україні система освіти безперервно розвивається, і для неї характерне постійне відновлення й саморозвиток. Особливо могутній інноваційний процес охопив українську систему освіти в 1980–1990-ті рр. Замість колишньої єдиної й однакової школи з'явилися гімназії, ліцеї, коледжі, школи різних профілів і напрямів. Відкрито міжнародні школи й університети, приватні школи і вищі навчальні заклади. Замість інститутів і спеціалізованих вищих училищ (військових, цивільної авіації, мистецтва) основні вищі навчальні заклади тепер здебільшого університети й академії. Головна мета української освіти – створити умови для особистісного розвитку і творчої самореалізації кожного громадянина України, формувати покоління, здатні навчатися впродовж життя, створювати й розвивати цінності громадянського суспільства; сприяти консолідації української нації, інтеграції України в європейський і світовий простір як конкурентоспроможної і процвітаючої держави [1].

Пріоритетами державної політики в розвитку освіти є: особистісна орієнтація освіти; формування національних та загальнолюдських цінностей; створення рівних можливостей для дітей і молоді у здобутті якісної освіти, постійного оновлення змісту освіти; розвиток системи неперервної освіти та освіти впродовж життя; формування через освіту здорового способу життя; розвиток україномовного освітнього простору; розвиток дошкільної, позашкільної, загальної середньої освіти в сільській місцевості; інтеграція освіти і науки, розвиток педагогічної та психологічної науки; розробка і запровадження освітніх інновацій, інформаційних технологій; створення ринку освітніх послуг; інтеграція української освіти у європейський та світовий

освітній простір. Система української освіти на сучасному етапі забезпечує: формування особистості, яка усвідомлює свою належність до українського народу, сучасної європейської цивілізації, орієнтується в реаліях і перспективах соціокультурної динаміки, підготовлена до життя і праці у світі, що змінюється; збереження і продовження української культурно-історичної традиції, виховання шанобливого ставлення до українських національних святинь, української мови, історії і культури всіх національностей, які проживають в Україні, формування культури міжетнічних і міжособистісних відносин; підготовку людей високої освіченості і моралі, кваліфікованих спеціалістів, здатних до творчої праці, професійного розвитку, освоєння та впровадження наукомістких та інформаційних технологій, мобільності та конкурентоспроможності на ринку праці; створення умов для ефективної професійної діяльності, підтримки працездатності та збереження здоров'я педагогічних, науково-педагогічних працівників, підвищення їхнього соціального статусу [2].

Освіта утверджує українську національну ідею, сприяє розвитку культури українського народу. Сучасна освіта підпорядкована ідеї консолідації українського народу в єдину політичну націю, яка прагне жити у співдружності з усіма народами і державами світу. Вона спрямована на формування національних цінностей і водночас сприяє оволодінню особистістю багатствами світової культури, вихованню поваги до народів світу. Українська освіта має гуманістичний характер.

Завданням державної освітньої політики є вихід української освіти на ринок світових освітніх послуг, поглиблення міжнародної співпраці, розширення участі навчальних закладів, педагогів і вчителів, учнів, студентів і науковців у проектах міжнародних організацій та співтовариств.

Держава сприяє розвитку співпраці навчальних закладів на дво- і багатосторонній основі із міжурядовими і неурядовими міжнародними організаціями та установами (ЮНЕСКО, ЮНІСЕФ, Європейським Союзом, Радою Європи), Світовим банком, зарубіжними освітянськими фондами,

іншими міжнародними організаціями. Держава сприяє залученню додаткових ресурсів до створення нових потужних каналів інформаційного обміну з розвиненими країнами світу, розширенню інформаційної бази національної системи освіти, забезпеченню можливості використання світових банків інформації [3].

Список використаної літератури

1. Освіта в сучасній Україні [Електронний ресурс]
http://pidruchniki.ws/12461220/pedagogika/osvita_suchasniy_ukrayini
2. Харківський національний університет внутрішніх справ . Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті , ХНУВС Інформаційно-технічний відділ, 1999-2013 [Електронний ресурс]
<http://univd.edu.ua/index.php?id=99&lan=ukr>
3. Комітет з питань науки і освіти . Державна політика в галузі освіти України: уроки та перспективи розвитку [Електронний ресурс]
<http://kno.rada.gov.ua/komosviti>